

[Wilhelm.]

danske fiskere har kunnet udnytte, til ca. $\frac{1}{5}$ af, hvad det har været hidtil, og vi ved, at der bliver meget, meget, meget lidt tilbage af de øvrige EF-landes territorialfarvande, hvis man vil undtage de inderste 100 sømil, for det er jo dér, man endnu ikke er stødt imod naboerne, når man laver 200-sømile-grænserne.

Derfor må vi sige, at vi kan da godt støtte hensigten, at man må sikre den gensidige etableringsret, som man har lovet inden for EF-området, helt og holdent på 200-sømile-området gensidigt for EF-fiskere. Men vi må også sige, at det her må fiskerne insistere på er pro-EF-partiernes ansvar. Det er deres sag at drive den hjem ved forhandling, eller hvordan det nu skal lade sig gøre. Det var dem, der lovede, at det her ville ske, og at det var en af fordelene for dansk fiskeri ved medlemskabet af EF, og det er ikke vores bord.

Om dagsordenerne vil jeg sige, vi stemmer imod fremskridtspartiets dagsorden. Vi finder, det er et slag i luften. Vi finder i øvrigt, at det er en fuldstændig proportionsforvrængende fokusering på en enkelt tilfældig, undskyld udtrykket, det er ikke personligt ment, men i realiteten en enkelt tilfældig person, som sidder på den post, og som også har meget lidt at gøre med de problemer, der egentlig er. Vi vil altså stemme imod den dagsorden.

SFs dagsorden finder vi er meget uklar på forskellige områder. Det mest klare ved den er, at SF selv har stillet nogle forslag, som ganske vist ikke er til behandling her i dag, men der har været henvist til dem flere gange, og jeg har på et enkelt punkt gjort opmærksom på, hvor vi er uenige, og da det faktisk er det punkt, SFs dagsorden henviser til, vil vi undlade at stemme for SFs dagsorden.

Rosing (Grøn.):

Jeg tror, jeg kan sige, at vi grønlændere forstår godt de danske fiskeres indtrængende ønsker både om at bevare deres erhverv og at få sikret deres fremtid.

Nogle kan måske sige, at man i dag kun drøfter de danske fiskeres interesser, som henhører under den nordøstatlantiske fiskerikommission, og at grønlændere således ikke har noget at sige under denne debat.

Men ikke desto mindre er det en kendsgerning, at fiskeriministeren også er vores fiskeriminister, når det drejer sig om de grønlandske farvande, der ligger uden for 12-sømile-grænsen.

Når jeg i dag vil komme med et lille indlæg, er det for at udtrykke min fulde støtte til den grønlandske delegation, der i disse dage forhandler om en udvidelse af vore fiskerigrænser fra 12 til 100 sømil. Dette spørgsmål er nemlig en hastesag, som i modsætning til danske fiskeres krav om større kvotatildelinger er et krav om beskyttelse af rejebestanden inden for 100 sømil.

Som bekendt er torsken næsten forsvundet fra vore farvande, og grønlandske fiskere har således ikke noget at hente af denne fiskeart, som igennem årtier har været hovedgrundlaget i det grønlandske fiskeri. Fiskerne må således omstille sig til rejefiskeri, hvis de overhovedet skal kunne leve af fiskeriet, men til trods for anvendelse af mere moderne trawl og indsættelse af flere kuttere i rejefiskeriet i Disko-bugten, hvor det grønlandske rejefiskeri hovedsagelig foregår, er fangsterne i de sidste 3 år dalende. Det vil med andre ord sige, at bestanden på dette havområde ikke tåler større beskatning. Man er således henvist til at fiske uden for 12-sømile-grænsen, hvor man for længst har konstateret ret store rejebanker, som formentlig forsyner de rejefelter, som ligger nærmest ved kysten, og hvor små grønlandske rejekuttere opererer.

I det sidste par år nærmest støvsuger mange udenlandske moderne trawlere disse fede rejefelter til skade for det grønlandske fiskeri. Efter oplysninger, jeg for nylig har fået, opererer mange udenlandske, det være sig norske, spanske, færøske eller russiske, store trawlere; bl. a. kan man oplyse, at 17 store og moderne russiske trawlere med et moderskib opererer også på disse områder, og man har også konstateret, at man inden for forskellige fiskeriinteresser har planer om at udvide rejefiskeriet i de grønlandske farvande. Hver af de omtalte russiske trawlere skulle kunne fange 10 gange så meget, som f. eks. en færøsk trawler kan præstere pr. dag.

Ud over denne rovdrift på ressourcerne ødelægger de rejefelterne med deres affald. Vi ved i dag, at fiskeribiologerne mener, at rejebestanden i grønlandske farvande kun